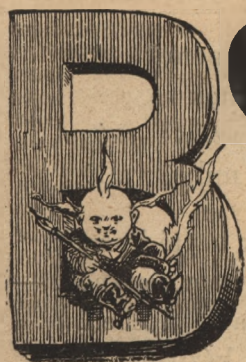
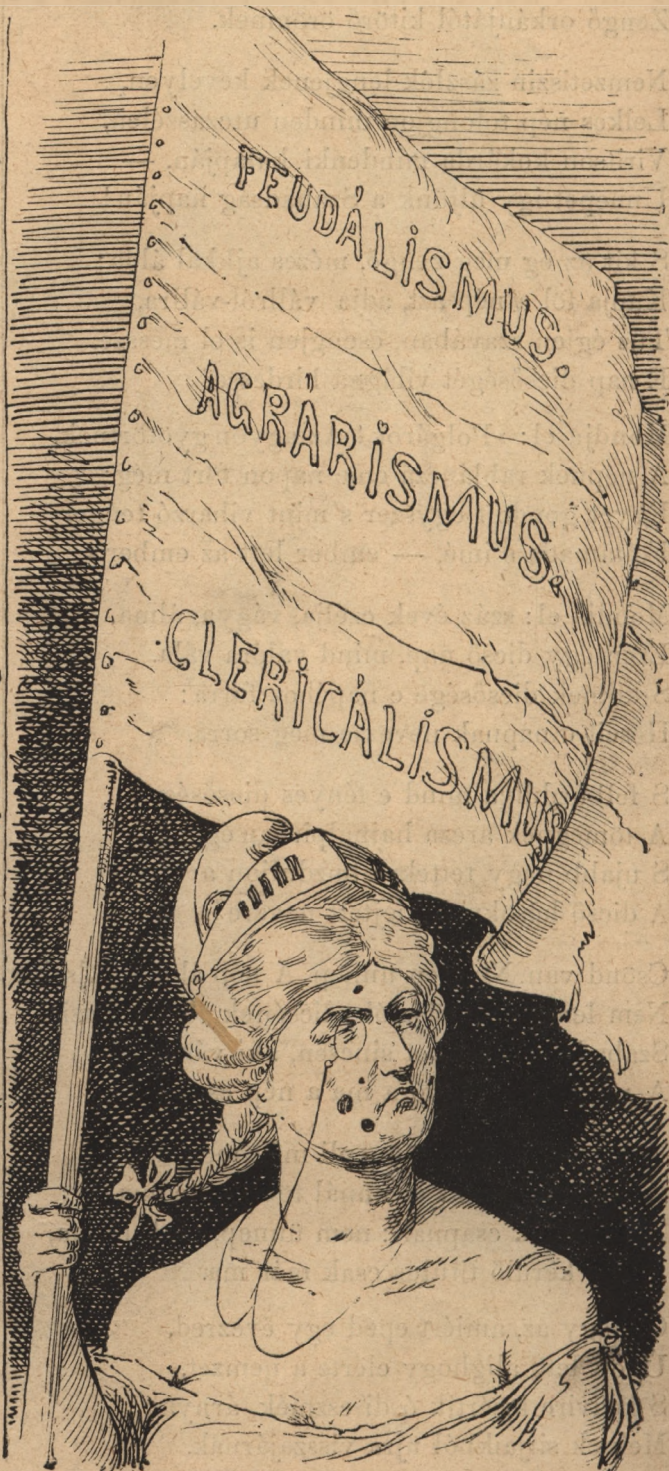

BORSSZEM JANKÓ

Márczius 15-éhez.

Ilyen volt —

— ilyené teszük.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziak-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Márczius 15.

RIADOZVA szálljon harsogó dicsének
Millió ajakról föl a magas égnek!
Reszkessen a mennybolt s reszkessen a föld meg,
Zengő orkánjától kitörő örömnék.

Nemzetiszin zászlók lengjenek kevélyen,
Lelkes nép tolongjon minden utcaszélen,
Viritson kokárda mindenki kalapján, —
Ünnepet így üljünk a Szabadság napján!

S kit az ég meg zengő, mézes ajkkal álda:
Kapja föl a nép azt, adja vállról-vállra,
Tűz égjen szavában, csengjen is el messze,
E nap dicsőségét világá hirdesse!

Mondja el: »Polgárok! Az agyon gyötörtnek,
A népnek rabláncza eme napon tört meg;
Egyet gondolt egyszer s mint viharzó tenger
Föltámad a imé, — ember lett az ember.«

Mondja el: száz évek czélja, vágya, álma,
Ezen egy dicső nap, mind valóra vála.
S kiknek dicsősége e napéhoz forra:
Hőseit e napnak nevezze meg sorra.

S felbuzdulva mind e fényes dicsőségen,
A tömegnek arca hajnalpirban égjen,
S ujjabb nagy tettekre buzduljon a vére,
A dicső hősöknek kiejtett nevére!

Csönd van. Nincsen ünnep. A nép álmos. Alszik.
Nem lengnek a zászlók, dicsének sem hallszik,
Szabadságért torkot sincsen, aki vásit,
A »Szabadság« szóra ma a nép csak ásit.

Néhány Bukovay ünnepli még meg ma,
Kicsiny a tűz ott is, annál több a flegma.
Az, amit ők csapnak: nem ünnep, csak lárma,
Iskola kerülő titulus csak már ma.

Ó, hogy az, amiért eped egy évezred,
Unott lett, alighogy elérte a nemzet,
S kedvire kísértik ósdi eszmék, árnyak.
Melyek sirjaikból újra visszajárnak.

Ó, ez árnyak szerte-széjjel rebbenének . . .
Harsanna föl csak a diadalmi ének
A szent Szabadságról, mit egy szívvel szóval
Büszkén egy egész nép, annyi millió vall!

Alszik a nép, s majd az árnyak testté lesznek,
S akkor harsonáktól többé el nem vesznek, —
S egy uj márcziusban, népkavarta vészben,
Ujra kell megölni őket, kard a kézben.

SUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Magam is amellet vagyok, hogy a minisztert
nem illetheti nyugdíj. Nincs nyugta — legalább az ellen-
zék nem hagy neki — azért nem is huzhat díjat olyasmíért,
amit nem élvezett.

De kell neki adni
egyebet!

Az ellenzék sok mi-
niszterrel ugy megunatja a
tárczát, hogy az valóságos
nyüggé válik, melyet nyög-
ve czipel.

Nem lehetne-é *nyüg-*
díjat vagyis *nyügdíj*at avagy
pedig *nyög-nyüg*-díjat adni
a minisztereknek?

Tessék szavazni!
— Pakkolj Pista!

Apró hírek.

⊥ **Csillagászat.** A *Paprika-Schlesinger* példája
máris követőkre talált. A »*Hoff-maléta*«, a »*Chocolade*
Küfferle«, és »*Theodo szakállhagymája*« szintén eget kér,
vagy legalább egy csillagot. És hogy ne kérne az, aki
maga is csillag »*En Csillag Anna*«?!

+ **Névmagyarosítás.** Magyarosodunk! *Schütz* pél-
dáját, aki *Lövy*-re — *Singerét*, aki *Dalji*-ra változtatta
nevét, követi immár *Ziffer Sámuel* is, *Számi*-ra magya-
rosítva héberes hangzásu nevét.

= **A „P. Napló“**, szemben a sok megnevesített
zsidóval, azt ajálja, hogy megkülönböztetésül a régi
nemes legyen a gentry, az uj meg csak gentry.

□ **A képviselőház** karzatán valaki sértegető sza-
vakat kiabált a zsidókra. Kisült róla, hogy örült.

☞ **Hindunak** a Ganges, egyiptominak a Nilus, ne-
künk a Duna a szent folyamunk. Legalább a szabályozása
kérdésekor egy antisemita se mártotta bele a nyelvét.

Elv és szemnely.

Amikor egyazon t. javaslatot T-a K-n, — s a mikor gf. A-i A-t mutatja be.

Stadium.

*Összebujtak megint a mágnások,
Gyürköznek a Tisza buktatásnak.
Csitúl is majd félig lelkük szomszja:
Tisza marad, s bukik a reformja.*

*Inti őket Sennyey Pál báró,
Nagy feladat mit a »noblesse« ráró,
De bár arany ígét szórjon szája,
Fiamánás se hallgat már rája.*

*Kár volt, Tisza, széljobb felé menni,
Kár volt neked Sennyeyt szeretni,
Ha öleled, fájnak az karjaid,
Ha esőlkölsz, folnak az könyveid.*

A kompromisszum

vagyis

A kecske és a káposzta.

Személyek :

ANDRÁSSY GYULA GRÓF } az arisztokratikus kecske tulaj-
ZICHY NÁNDOR GRÓF } donosai.
TISZA KÁLMÁN, a liberális káposztás-kert sajátnöke.
APPONYI ALBERT GRÓF, a »Választáshoz« címzett konyhás-
kert birtokosa.

I. Felvonás.

(Szinhely : a Tisza Kálmán kertje.)

Tisza Kálmán (nótára gyujt.)

*Ezt a kerek kertet járom én,
Ezt a sor káposztát őröm én!*

(A többi magában elfütyöli.)

Apponyi Albert (átsandít a káposztás kertbe a maga kertjéből, mert szomszédosak.) Adj isten, szomszéd!

Tisza Kálmán. Fogadj isten! Mi hír?

Apponyi Albert. Sokért nem adnám, ha szomszéd uram tönkre menne.

Tisza. Köszönöm a jó kívánságot. És mi okból van hozzám ilyen barátságos indulattal?

Apponyi. Mert az urnak van egy piros bársony széke, akire régóta fáj a fogam és akit nem akar ide adni.

Tisza. Biz azt szomszéd, nem is adom oda, valameddig nem vagyok vele muszáj.

Apponyi. Aztán mikor lesz az a muszáj?

Tisza. Majd amire a káposztás kertem, amely után élek, elpusztul; mert hogy akkor szegénységbe jutok és egyetlen vagyunkamat — ezt a bársonyszéket is kénytelen volnék ellicsitzálni a legtöbbséget ígérőnek. (Lefekszik és elalszik.)

II. Felvonás.

(Az Apponyi kertjében.)

Apponyi. Hm, hm! A szomszéd szöget ütött a fejembe! (Elgondolkozik és a következő monológra fakad.) Hogy is lehetne ezt a kertet elpusztítani? A jég, akár-hogy imádkozom, csak nem akarja elverni. . . . (Kecske me-e-kegés.) Mily hangok? Egy kecske! Igen — igen! Meyerbeer segítségemre elküldte a Dinorah kecskéjét. Mit művel a kecske? (Kinéz és látja, hogy az Andrassy-Zichyék kecskéje a Tisza kertje előtt áll, nagyban bökdösi az ajtaját és éhes pillantásokat vet a kertbe.) Lám, lám! Ez a kecske megéhült a káposztára! Pompás! Pompás! Retentő gyomra van és étvágya is hatalmas. . . . Kálmán szomszéd szunyókál. . . . Erresszük be a kecskét! Hadd egye meg a káposztáját! (Félrehuzza a Tisza kertje ajtaján a reteszt és bebo-csátja a kecskét. De Tisza' a neszre fölébred és hirtelen meg-ragadja szarvánál fogva az állatot. Élénk mekegés.)

Zichy } (kirohannak főrendiházukból.) Mely isme-
Andrassy } rős mekegés? Ah! Te vagy az, kedves
Aristónk? Mit csinál vele szomszéd?

Tisza. Meg akarja enni a káposztámat!

Zichy. Ugyan, ne sajnálja már tőle! Hiszen hallja milyen siralmasan mekegi, hogy: e-e-ehetnékje van, hogy éhe-e-es! (Tisza tagadólag rázza a fejét.)

Andrassy. Tudják mit? Hogy a káposzta is meg-maradjon s a kecske is jóllakjék, eresszük rá Apponyi szomszédnak gyönyörű választó salátájára — attól is jól lakhatik.

Zichy. Nem bánom!

Tisza. Én meg úgy se! (Apponyi protestál, de lefogják és a kecske bemegy — jól lakik a salátán s a káposzta meg-marad.)

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Üsszes madjar izra-
elitók kezdenek mögötközni
madjar liberalizmoson. Hojd
is ne ötközniék meg, mikar
minden olkolommal elejtenek
benünket!

— A fülsü ház elejtette
edj zsidót, a spiritoalisztot.
Megvan a kompenzácziön: az
olsó ház meg fülvette edj zsidó
spiritoalisztot.

— Pápo ü szentsége
ozért adta diszpenzácziön o Popper-Castrone házosság-
hoz, mert ez o hássóság elümazdit o kotholigos edház
érdekeit. Vadjok csak sopán edjedöl arra rá kíváncsi,
mengyivel mazditja elü?

— Különbén ógy is rokon a diszpenzácziön és a
kompenzácziön.

— Ed küzünséges fanatikus pap bizemosan nem
engedte volna meg eztet o házosság; de ü szentséginek van
éles tekintet: ü látja o dolgoktól nem sopán csak elsü
oldal, honem a reverz-oldal is.

De Gubernatis Debreczenben.

A vonat pontban 4 órakor rohogott be. Az elfogadó bizottság jobbra-balra, előre-hátra nézett — de de Gubernatisnak semmi nyoma. Tüvé tettek mindent, — semmi! Általános elrökönyödés. A polgármesternek a nagy ijedségtől meglódult a zápfoga. Végre nagy lőtásfutás után megkerült a talján tudós. Ott gunyaszott a Kuún Géza gróf téli kabátjának a zsebében. Gyorsan kifejtették onnan és letentelték a diszkocsiba. Az ötös fogat nyerítette az »Italia fará da se«-t, az »Italia irredentát« s a többi olasz himnust. A főpiacon sorfalat képeztek a szájtátók. Voltak köztük olyanok, a kik állítólag látták a nagy tudós esernyőjét.

*

A »Bikában«.

A terem olaszfalakkal van elrekesztve, nehogy azok, a kik nem jöttek el, zavarban legyenek. A levegő tele vadócz toasztokkal. Hetvenhármán voltak följegyezve. Az előrelátó rendezőség a szála ajtajára kifüggeszté, hogy: »*lasciate ogni speranza!*«

Simonffy Imre. Uraim! A Lajos hajdum a megmondhatója, mennyire tisztellem azon férfit, a ki elhagyva Itália derüs egét, azt Debreczen poros utczáival cserélte föl. Ez az elszántság netovábbja. Ősi szokás szerint poharamat emelem felséges királyunkra, a kinek én vagyok a tanácsosa.

de Gubernatis. Messieurs! La Hongrie et l'Italie — Dante et Petoffi — Gioccai et Manzoni — les littérateurs — les nations s'embrassent — trop ému... Élión!

Csiky Lajos (angolul.) Sir! English spoken here! Good hears here! Eat and drink here! Cheer! Hurráh! (Ujrráh!)

Vértesy Arnold. Uraim! A hatvanas években a Lago Maggiorepartján egy öngyilkossal találkoztam. Nem ugyan olyan, aki átlőtt mellel nyomja a földtekét — nem! az élet terhét szívében hordó öngyilkos volt. Megsajnáltam. A villámba vezettem, ott kanalat adtam a kezébe s megtraktáltam risottóval, és az öngyilkos nyomban életvidor lett és hálával eltelve borult a nyakamba. (Nem ide tartozik!) Tudom. Elég ok, hogy elmondjam. (Olaszul folytatja.) Lo sguardo politico, che circondobandó qui, lei mostra la nostra osteria, chiama con torcasacatto la fraternità de due nazioni. Maccaroni et paprica! Andate in Africa! Trincate del culaccio! Sagolate l'odore di gulaccio, ma no il profumo di Fiume. Evviva! (Nagy éljen.)

Sínka (diákul.) In nomine patris, öreg apád fát visz, éljen Gubernatis! (Satis!)

*

A színházban.

(»A Csikós« előadásakor.)

de Gubernatis. Micsoda bő nadrágot visel az a csikós?

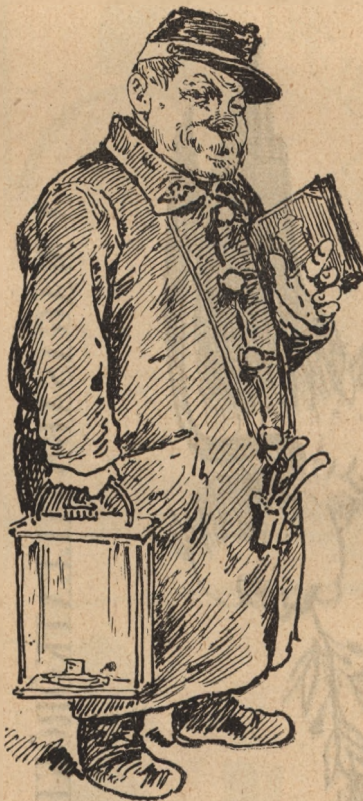
Géresy. Az magyar gatyá. A magyar nadrág szük. (de Gubernatis jegyez.)

de Gubernatis (Krecsányihoz.) Superbe, fameux!

Krecsányi. Hát ha még a drámai butorokat látta volna gróf ur!
LURCO UNZUTELLI.

Pokrócz Ádám vasuti kalauz nyújaskodásai.

Aszongya: »*Tehetyi, mert vasutyi!*«

— Csóka Bálint pajtásom panaszolja, hogy a multkor megint kisiklottak. Megtörténik biz a — mondok — többször is, valamdig csak hat kereke lézen a gőzösnek.

— Az vasutyi zsebe olyan mint a hold járása: egyszer gyarapodik, s egyszer fogyatkozik hónapjában.

— A ki nekem szivart ad: ur; a ki piczulat ad: nóbli ur. De valószínűságon az az ur, a kinek én külön kupétát adok.

— Vagyon buta paszszér is, a ki megkérdi tőlen a stációban, hogy hol a restelláció? Okos ember aszongya: »Gyüjjék barátom egy pohár itatra!«

— »Addig nyujtózokdjál, a meddig a pokrócz ér«, mondja a példabeszéd.

Én vélem is sokat takaródzik a téns igazgatóság; csak hogy mindig kint lóg a lába.

— Csóka Bálint czimborám mutatta nekem a multkor azt a bonyos Stárcsevicsét. »Mit szölsz hozzá hékás?« — kérdi. — Mondok: »Láttam már én ennél külön embert is bagóér táncolni.«

— *Nyul* természet szorult a kasszéros urakba. Egyik akkor is fél, ha a kasszába *nyul*; a másik meg hónya alá csapja a sok bankót oszt fut, mint a — *nyul*.

— Sok paszszérnak a fülit is meg kék billogozni a lyukasztó-fogóval.

— Kérdi tülem egy kaczki menyecske, a kinek parti fíreg az ura: »Mondja csak kandoktor ur, lesz-e kisiklás?« — »Már eszem a máját, — mondok — az ilyen helyre asszonynek mint maga, ha jóra való ura vagyon, nem kell tőle filnyi.«

— Rendes imádsága vagyon a bányásznak is, a tengerisnek is. A vasutyi is szép áldás. Aszongya: »Jó bor a kondoktorba; bunda a pakkerba; kutviz a masínyába; éhnyál a smuczig paszszérba!

— Forberez, te rosz masínyista! — Mehet!

Honvédgyűlés.

(From our own.)

Heőssy Vérbulcsu. Honvédek! Bajnoktársak! Magyarország nem volt, hanem lesz. . . (Éljen!) Én mondom ezt néktek, aki elsőnek tüzetem fel Budavár fokára a háromszinü zászlót. (Ellenmondás.) Hazádnak rendületlenül légy hive óh magyar, és fogadd el a szabolcsi határozatot, hogy Görgey áruló, igenis áruló, árrulló! Én tudom, mert jelen voltam a gyásnapon, szemtanu voltam, valamint szemtanu voltam Komárom kapitulációjánál, a piskihidi csatában, szóval mindenütt. Én igenis árulónak tartom Görgeyt és ezzel az úgy be van fejezve. Éljen a haza! (Dörgő éljenzés.)

Nemzety Lehel. Honvédek! Amilyen bizonyosan kvartászbéla az alsó, felső, király, disznó: olyan bizonyosan elárulta Görgey a vérünkön szerzett drága honhazát. Én tudom, mer ott voltam a gyalázatnál, a fegyverlerakásnál, a vértanuságnál, aminthogy én voltam egyike a tizenhárom vértanunak. . . álnév alatt. (Némi ellenmondás.) Honvédek, ki ne emlékeznék közületek nemzeti történetünk legragyogóbb lapjára: Budavár bevételeire? Nos tehát, az aki a nemzeti zászlót elsőnek tüzte a büszke vár fokára: én valék! (Zajos ellenmondás. Hazudik a gazember! Le vele!) Honvédek! Éljen drága hazánk! (Éljen!) Éljen Kossuth Lajos! (Éljen!) Abczug Görgey! (Abczug!)

Jano Zatoszil. Panovczi! Brati! Iljen á pán Kosut, nen kel á pán Gergei! Pán Gergei árulta el zország, Mágyársország. Az nen volt tile szíp, az nen volt jó, tenkre tete zország, ázóta megy roszul drótárság, nen kel senkinek sen foltozás, sen egérfogó. Háj, háj, pánovci, az neken fáj! Volt mázs világ egészem, mikor pán Gergei még nen kápitulirováty, én voltan homvéd, osztám beveten én Budavár, én kituztam zászló a falra. . . (Óriási zaj, viharos ellenmondás! Le a tóttal! Hogy hazudik a drótos! Csiba Jano!) Bozse moj, bozse moj! Hát kirem álásan, mindemkinyek szabad zászló kituznyi, csag szegim tótocksánág nen szabad kituznyi! (Igaz! Jól beszél!) Nohát! Én kituztam zászlócskát, á pán Gergei az meg ván áruló. (Éljen!)

Flintenkolben Árpád. Orraim! Bojtársok! Én is vagyok egy szemtanó. Én voltam itt, én voltam ott, én voltam mindenütt. Én ongyira vadjok egy szemtanó, hojd még most is vadjok egy szemtanó az Orczy kávéházban egy florintért bárminü öjdben. De mast orraim eszközök egészen grátisz, hojd a herr fűn Gergoj van egy ároló. Ez oljan bizemos orraim, mint oz, hojd a generál Bem opó sojátkezőleg mandta nekem a segesvári csótában: »Árpád« — mondta — »te vagy a vitézek vitéze«, — oljan bizemos, minthojd én voltam oz, aki kitözte o különbözö színö zászlókat Bodavárnak mindegyik fokára rá fel. . . (Viharos abczug. A szónokot meg akarják verni, a gyülekezet két ellenséges táborra oszlik és csak Mihaszna András erélyének sikerül a hősöket szétkergetve megmenteni a röndöt, akinek m. l.)

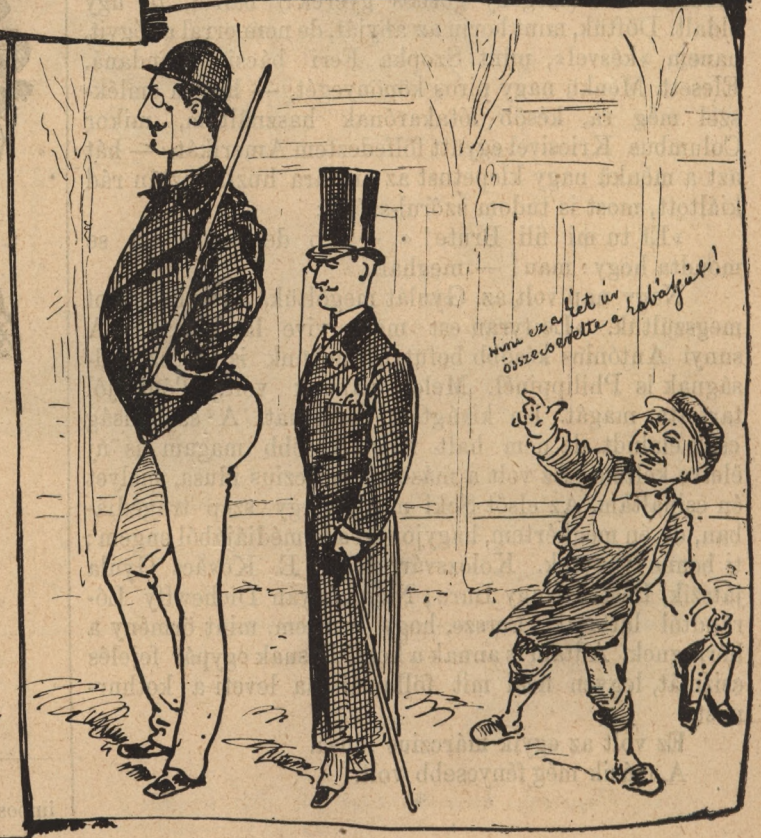
A MAGASABB ÁLLATKÖRÖKBŐL.

Vén bagoly a fáját az olajággal a vén oroszánhoz küldi.

DIVAT.

Kör és szeglt.

Hm ez a két úr összehasonlítva a hobóját!

A születési elv az aristocratiában.

A mágnások oly szívósan
Mért akarják ugyan valjon:
Hogy a régi születési
Elv, valahogy kárt ne valljon?

Mért akarják? — mért akarják? —
Megfejtethető az csakhamar;
Mert az egyik »nem«: születni,
A másik meg: szülni akar.

Márczius idusa.

— Irta: gróf Teleki Sándor. —

(Kenyeres pajtásomnak M. Brutusnak szives kézszeritás.)

TUDOD-E még Brutyi; — hogy ne tudnád! Régen volt az, de igaz volt. Azóta már Nagybányát is kiflaszterozták, meg a Csirkeszáju zsidónak is meggebedt a Maxi fia. Egygyel kevesebb.

Gari »ezer«-jének a névsorából kihagyták a nevet, pedig én vettem be a két Szicziát. Éber Ferdi megmondhatná, mert látta, de meghalt szegény. Mindezt csak közbül mondom, mert épen eszembe jutott, mint IX. Károly svéd királynak a debreczeni fokhagymás kalbász a pultavai ütközetben. Mindez bliktri! Márczius idusa — ez volt a petek! Leböktük biz a Caesar bácsit hamarosan. Jó ember volt, kár érte, de mért volt zsarnok?

Most is előttem van. Én álltam vele szemben. Casca jobbról, Casi (szegény göthös gyerek!) balról, te úgy oldalt. Döftük, mint borju az anyját, de nem orral a tőgyit, hanem »késvel«, mint Szopka Feri bácsi mondaná. Elesett. Ménkü nagy piros köpönyegét, — hiszen emlékszel még rá, később lőtakarónak használtam, mikor Columbus Kricsivel együtt fölfedeztem Amerikát, — hát azt a ménkü nagy klepetust az arczára huzta, aztán rád kiáltott, most is tudom szórul-szóra:

»Et tu mi fili Brute!« — no de aztán azt se mondta hogy: mau! — meghalt.

Nagy nap volt az. Gyulát megöltük, a szabadságot megszültük. »Le tyran est mort, vive la liberté!« A sunyi Antónius később befütyült nekünk is, a szabadságnak is Philippinél. Meleg napunk volt, Tóni jól tartotta magát. Én kivágtam magamat. A szabadság csak elaludt, de nem halt meg. Később magam is új életre keltem. Ez volt a második márczius idusa, melyet én csináltam. Az elsőt Seki megírta egy szép tragédiában, de én megkértem, hagyjon ki a komédiájából engem; ti benne vagytok. Kolozsvárt téged E. Kovács Gyula játszik, Pesten Nagy Imre; Nagybányán Dichewffy Lórándtól láttalak. Persze, hogy örültem, mint örmény a héringnek. Adtam is annak a komédiásnak egyptár fejelés csizmát, legyen neki mit fölhuzni, ha leveti a kothurnust.

Ez volt az egyik márczius idusa.

A másik még fényesebb volt.

*

48-at irtunk a 18 után. Ott álltam Pest főterén. Előttem a népek milliói. Kezemben a trikolór. Szóltam. »Talpra magyar hazádnak rendületlenül!«

Petőfi lent állt a plebs között, onnan bámult engem. Hugó Viki táviratilag gratulált, el akart rohanni Magyarországra, hogy személyesen átölhessen; az osztrákok nem eresztették át a határon; én boszút esküdtem ellenük, — ebből eredt a szabadságharc. Minden osztrákot kiirtottam volna, már fölvittem vagy félmillióra, mikor az ármány, az árulás, Görgey, Világos, Paskievits — hisz tudod a többit. Fucss lettünk.

»Egyenlőség, Testvériség, Szabadság!« Szép jelszó, szivem dobog érte, de zsidó szájra jutott. Nekem mind-egy: örmény, spártai, pugris, gróf, komédiás, cigány, paraszt, tintanyaló, vagy zsidó. De a szittyá ne legyen zsidó, zsidó ne szittyá, Kohn legyen Kohn, ne Kohnfy; Pinkász ne Bendegúz. Ha ütöm nyakon, ne csapjon gezéreszt; ha nem ütöm, csókoljon kezet, legyen háladatos. De nem az!

Márczius idusa! Fényes nap! Az én napom, a te napod, az ő napja. Ki az Ő? — A Szabadság. A mi, a ti, az ő napjuk! Kik az űk? —

**Az Egyenlőség, Testvériség, Szabadság!
Szentháromság!
Éljen!**

Zenyém gyerekekrül.

— Zsivota lutheranka. —

Két klapecz ¹⁾ zabálja a zenyim
kenyeret,

Két klapecz koptatja a zenyim
tenyeret.

Két klapecz nevelek teken, babon
zúrrá.

Ha el nem mondanék, zoldalom
kifűrná!

Ha már tete zapám engem luther-
ránnak:

Nevelek gyereket kezkeltsigen
pánnak. ²⁾

Látok in a pilda, kevetek in
szípem,

Lutheran szerencsít klapecznek
elcsípem.

Hinak egyik gyerek (de szíp név!) Dankónak,
Hiják másik gyerek (míg szeb!) Adamkónak. ³⁾

Elmondok, hogy teszek mindakettöt zúrrá,
Ha el nen mondanék, zoldalom kifűrná!

Dankó megfej löcsöt, palaczkot megnyuzná,
Pókhálót, ha tudna, vikonyabra huzná

De in csag elnizen sokat a fagamnak, ⁴⁾
— Csinalok belüle prokator magamnak.

¹⁾ Fiu. — ²⁾ Úrnak. — ³⁾ Ádám, kicsinyítve. — ⁴⁾ Tót imposztor.

Adamko szereti tótul povedálni.
Semit nen dógozni, mindig sag pipálni.
Tesz magát málnak, de hamis odaben
— Csinalok belule pan farar ¹⁾ na Csaben. ²⁾

Mosd gimnaziumba járnak mind a kette,
A kit zesperesség zuraktul szerzette,
Szerezte, zazaz csag úgy szípem elemelt,
S felírta homlokra: »Zesperesig emelt.« ³⁾

Klapeczek azonban semit se fizetnek,
Stipendiumokat ⁴⁾ két marokra szednek.
Takarikpinztarba beteszik petókat, ⁵⁾
Gazdagítják zekip százezres apókat.

Innen megy a Danko, ha mán ki lesz nyesve,
Griczára ⁶⁾ jogásznak, messze Eperjesre.
Gricza melet eszi luczernát spenótnak,
Kicsit komisz, ale ⁷⁾ jó zesik a tótnak.

Mar it megkeresi a zuvi kenyeret,
Le is veszke rúla a zenyim tenyeret.
»Titkos tarsasagba ⁸⁾ bekeblezik Dankót,
Sküld neki »Maticza« — aki hiszi — bankót.

Igy lapang a Danko, s alázatos kíppele
Ha níha hazagyun, enyeleg a níppele.
Mert van neki, birja penyázal, pusával, ⁹⁾
S csinál olcsó hírnév sok »moja dusával.« ¹⁰⁾

Azután ezere, mint valami bomba,
Bezuhan mint fiskál, de nem lesz goromba.
Ekkor zatyafiság hajtja neki nípet,
S ü tanítja sorba, vágván kegyes kípet.

Barátság, tisztesség, neki dehogy semmi,
Cél: mindent kijárni, hásznot kike,
Kurtán bánik ő el a szemtelenséggelresni.
Bár tud: hogy tesz görény züvi zelenséggel.

Nagy lelkesedésben megteszik mindennek,
(Nevet is a Danko és erul mind ennek),
Mikor ozt nagyra nőtt, — vigre valahára
Bekildnek kevetnek zországos csatára.

De tekintsuk mostam zin másik fiára!
— Megy Adam Pozsonyba theológiára.
Viseli csaghamar koselán ¹¹⁾ pántlikát, ¹²⁾
Kap rübel, s iszi bor, ki megöli bikát.

Mikor mám od itta sog veres bor ingyen,
(Sag mer szíp pantlikát viseli a zingen),
Ki utaz Jendába, ¹⁾ sok közül ő jena, ²⁾
Ki iszi ingyen sört, zokos ü! Ilyen a!

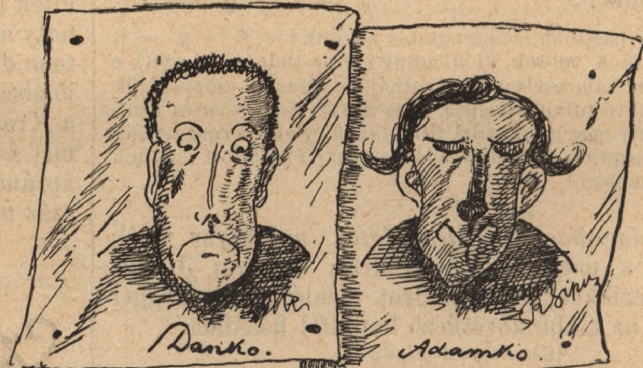
Mikor megitt ott is rubeleket sorba:
Megint visszavágyik pálinkára, borra.
Biszkup Szeberínyi felesketi papnak,
Veres-pántlikáson szernyukipen kapnak!

Csaghamar azután kap ü kerek hasra,
S bestolnak farárnak Csaben — vagy Szarvasra,
Ez a nagy tisztesség nen mindenkit iri...
— Az a kis pántlika haj de sokat iri!

* * *

Igy nevelek klapecz teken-babon zurrá,
Ha el nem mondanék, zoldalám kifurná!
Látok in a pilda, kevetek is szípem,
Lutherán szerencsit klapecznek elcsípem.

Igy lesz tót Dankóbul magyar niven Dani,
— Csag jól esik nekem eztet kimondani —
Igy lesz Adamkóbul tiszteletes Adam,
Hogy joban irtsitek: obraszkat ³⁾ is atam.

¹⁾ Lelkész. — ²⁾ Csabán. — ³⁾ A cathol. uraság által alapított szarvasi gymnasium homlokirata. — ⁴⁾ Ösztöndíj. — ⁵⁾ Ötforintos. — ⁶⁾ Árpadara, az eperjesi konviktus rendes étele. — ⁷⁾ De. — ⁸⁾ A tót nemzetiségi ifjak ligája; egy ilyent ugrasztott szét 1882-ben a kormány Eperjesen. — ⁹⁾ Malacczal. — ¹⁰⁾ »Édes lelkem«; kedvencz hízelkedő kifejezése a tót prókátoroknak. — ¹¹⁾ Ingen. — ¹²⁾ A pozsonyi panszláv kamaszok titkos jelül piros pántlikát hordanak ingükön.

Presok Gyorgy

48-as Hurbanista.

¹⁾ Jéna; a luth. theologok kedvencz egyeteme — és sűrű herbergje. — ²⁾ Egy. — ³⁾ Képet.

Bizalmi nyilatkozatok.

Mártyr!

Dicső honfi... zsidók... megoldott kéve... pusztulunk veszünk... ármány... igazság napja... ártatlan vagy!...

x. x. y. *)

*) Ismerjük a fényes nevet, de nem írjuk ki gyöngédségből, mert igen magas állású férfi és ragaszkodása személyünk iránt kellemetlenségeket okozhatna neki.

Vértanu!

Igaztalan ítélet..... szégyenbéres bírák... szajha Themis... zsidók... keresztény társadalom... feloldnak, te dicső!

— zs. — o. — *)

*) Meg vagyunk hatva — indulva a rajongó szeretet e tündöklő példáitól! Mily levél! Az írója nevét azonban elhallgatjuk, mert oly országos név, hogy hallatára a guta ütné meg Tisza Kálmánt, pedig mi ellenségeink halálát nem kívánjuk.

Férfi! Hős! Fő lény! Vice Krisztus!

Imádunk!

Imádva tisztelünk!

Hódolunk.

Csodálunk!

— f. — g. — *)

*) Kell-e nagyobb megnyugtató nekünk? — f. — g. — is velünk tart! Ha ő velünk, ki ellenünk? Ó ha tudnák, ki rejlik e betűk alatt! De kalamárisunk Golgothájába némán csöppentjük vissza a pennánkra tolult ünnepelet nagy nevet. Nem — nem áruljuk el! Maradjon meg a mi szűzi titkunknak. Nem természetünk a hivalgás. Maradjon ott feltámadásunk napjáig, átlőtt mellünk széplőtlen rejtekében!

A »Vámshartyáni Messzelátó« a magyar vidék »Timesja«, a nagy Slezák András, e hazai Junius tollából oly cikket közöl, melyet piruló szerénységgel nyilvánítunk az alább következő hatodfél hasábon.

(Csakugyan kiadta.)

□ (Ma egy) kis fiúcska rohant lapunk főszerkesztőjének s megragadta kezét, azt csókjaival borítá. »Te ártatlan bácsi!« zokogá és omlottak a könnyei. »Hogy hinak?« kérdé lapunk főszerkesztője nyájas leereszkedéssel. »Én vagyok a Számi Kohn!« hebegé a zsidó gyermek. Krisztus valláskülönbség nélkül engedte magához a kisedeket — lapunk főszerkesztője is. A kis Számi ártatlan lelkéből felfakadó e manifesztációját a meg nem mételyezett gyermeki szívnek jólesik regisztrálnunk. Még a zsidó vérszopók köréből is megnyilatkozik az ártatlanság iránti hódolat.

(A többi még szebb.)

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— R. Agricola, örökre elszenderült 1485-ben függetlensége megtartása tekintetéből, nőtlenül. (Labrich, B, 348.)

Mezőgazdasági encyclopedia.

— A selmeczi bány. és erd. akad. előadásából. —

— Az ágyazat két méteres közepe mindig lucskos marad.

Krajcskuber Tóbiás

preschpurgi házi ur okoskodásai.

Czu tumm!

Fogjátok meg engimet! Még illen id nem folt! Itt lefekszed mógodot és tebet fell izs nem gellsz. Podrány! Aus isz! Gar isz! Ferdl,spann ein!

Az Édnpurba, az allezeit gedreie Sobronpa, a hunan a némed guldúr eszme rotogyta pele a mótyorokba — és a Demeszvár, a hun fan oszlob a xamdmonarchiedull, a hun mászgáll dzsuszgál a lába allad a mótyor pégo és kíó — még ittend izs tyézi a puaparság!

Sobronpa mótyor diätter! Ah, spedákl! Demeszvár motyor diätter! Müllen gomidiát! Hád mérd tyüttem én el ide a Preschpurgpull? Esz hád a gutxind befelkerung? Gutxind? Aber óha! Gutxind!

Már nem is tihesgedek, hanem tihesgepkedek asz üllen germanizacziann! Metyeg hasza a Preschpurgpa, hoty a barann v. Eibischteigduell, a mi mék mintig gitene diblaméd és indim brodeker én hoszám, és mind a jó sbéczik én düllen, a Grammelfellner, a Blunzenmayer, a Krapfenlechner és a Strobewieser gisimbfoljam engemet asz i porádi geplibe és felfrisoljung a szivibe a szébb ápránd ety jopp guadull, amikua osztrág imádzsák repedez száz müllion ajogán — müllion no ámall!

P. p.!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Babylas. Az élcz kitünő. De egymásután kétszer közölve némileg veszt hatásából. — Szusz. Gyöngedolgoz. — Bnd. Csüvestül jött az

áldás. A füle mezkonyult, a kagál némán ontja a keresztényvért, bujában Mefiszto önmaga rakja meg a számokat, Sp. ontja az ezreket, a büszke S. pumpol, a hú M. elbujt, B-oi kurtán szól, H. bőven, a jólörzött lány rabulista lett s a princípális dákója füzfalombot ereszt. Minden megváltozott. A megbízásban eljártunk. — P. F. Nem elég furesa. — Lgs. Vigabbak is lehetnének. — G. M. Vékony termés. — Pllx. Lehet belőle valami. — Snf. Igyekezzünk megmenteni. — Nyílt levél. A nagy garmada írásban csak egy borsszemecske akadt, de az erős is. Hogy a »kirakat« alatt mit ért a kecskeméti ember, azt tudjuk. De vajlon minek tartja ön a jó izlést? Ugyan, írja meg. — P. B. Jóizü az e heti sütet is. Mi meg vagyunk elégedve; de hát ön? — Btg. Ismernünk kellene a polemiát. Azt a lapot még soha sem láttuk. — W. A. Az a paródia soha sem jelent meg a »B. J.«-ban. — Medikus. Jó. — Czgld. B. B. ur nyilván a V. ur nevelése. — V. B. Nagyön piczike. Nincs elég fogantyúja. — Vinca Minor. Csak egy kis tudatlanság, de nem félreértés. De hisz került egyszer onnan (már hogy Berlinből) fényesebb dolog is. — Sequens. Vivat! — W. S. J. A köz-

(Folytatása a mellékleten.)

BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

JÉGBIZTOSÍTÁSI ÜZLET.

VAGYON.

Mérleg-számla 1884. december 31-én.

TEHER.

Elhelyezett tőkepénzek: az első hazai takarékpénztárnál, az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztárnál, a m. orsz. közp. takarékpénztárnál, a m. általános hitelbanknál és magyar állami kincstári pénztár-jegyekben . . . . . 2532532 —

Értékpapírok:

a) 274,000 — frt m. földhitelintézeti 5 1/2% záloglevelek á 100%	274,000 —
b) 2,057,100 — » m. északkeleti vasut ezüst els. kötvények á 97.50%	2,005,672.50
c) 393,800 — » magy. nyugati vasut II. kib. els. ezüst kötvények á 98.50%	387,893 —
d) 350,000 — » m. gácsországi vasut II. kib. ezüst els. kötvények á 96.75%	338,625 —
e) 228,800 — » Duna-drávai vasut ezüst els. kötvények á 97%	221,936 —
f) 30,000 — » Első erdélyi vasut ezüst els. kötv. á 97.75%	29,325 —
g) Lloyd-társ. kötvények és egyéb értékpapírok	261,470 —
h) Olasz alapítv. kötvények Lire 375.000 á 96.50 fcs, 362,812.50 á 48.65%	176,508.30
a fenti értékpapírok után az év végéig esedékes kamatok	68,272.81
Leszámitolt és egyéb váltók	245397
A társaság házai Budapest.	1210000
Különféle adósk:	
a) Pénzkészlet és maradványok a képviselőségeknél	621431
b) Maradványok idegen biztosító intézeteknél	354564
Jégbiztosítási osztály folyó számlán	220993
Központi pénzkészlet	18373

forint	kr
3763702	61
245397	81
1210000	—
621431	28
354564	14
220993	10
18373	48
8966994	42

Részvényalaptőke: teljesen befizetett 2000 egész részvény á 1000 forint	2,000,000 —
Részvényalaptőke: teljesen befizetett 2000 fél részvény á 500 forint	1,000,000 —
Társasági tartaléktőke	3000000 —
Tűzbiztosítási díjtartalék készpénzben a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	1,745,350 frt 48 kr
Szállítmány biztosítási díjtartalék készpénzben a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	18,629 frt 67 kr.
Tűzbiztosítási függő károk tartaléka	192149 31
Szállítmány biztosítási függő károk tartaléka	14312 79
Árkülönbözeti számla	455542 16
Dunaparti házadó tartaléka	39197 25
Különféle hitelezők	294612 42
Az előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok	1276 —
Első magyar általános biztosító-társaság Lévy-alap	53917 52
Tiszviselők nyugdíjalapja	435273 55
Életbiztosítási osztály folyó számlán	332898 78
1884. évi nyeresmény	821804 17

*) A tartaléktőke az 1884. évi nyeresményből emelkedett . . . . . 1.661,031 frt 32 kr-ra

**) A díjtartalék az 1884. évi nyeresményből emelkedett . . . . . 1.813,480 frt 65 kr-ra

forint	kr
1763980	15
192149	31
14312	79
455542	16
39197	25
294612	42
1276	—
53917	52
435273	55
332898	78
821804	17
8966994	42

SITÁSI ÜZLET.

VAGYON.

Mérleg-számla 1884. december 31-én.

TEHER.

Értékpapírok	8,869,249 frt 54 kr.
ugyanis:	
1,013,000 frtnyi m. földhitelintézeti 5 1/2%-os záloglevelek 100 frtjával	1013000 —
5,597,400 frtnyi magyar földhitelintézeti 5%-os záloglevelek 100 frtjával	5597400 —
1,148,000 frtnyi magyar földhitelintézeti 4 1/2%-os záloglevelek 93 1/10 frtjával	1071084 —
72,240 frtnyi magyar földhitelintézeti 5%-os érc értékű záloglevelek 120 1/10 frtjával	86904 72
223,900 frtnyi pesti magyar kereskedelmi bank 6%-os záloglevelei 100 frtjával	223900 —
373,100 frtnyi osztrák-magyar bank 5%-os záloglevelei 100 frtjával	373100 —
8,202 1/2 Lire olasz 5%-os járadék és kamatai	3860 82
Magyar kir. állampénztár-jegyek	500000 —
1884-ben esed. kamat. és elszám. pénzküldemény	161415 19
Jelzálog-kölcsönök	120187 52
Kötvény-kölcsönök	1189044 —
Viszontbizt. kötvény-kölcsönök	19126 76
A központ tartozása folyó számlán	332898 78
Vezér- és főügynökségek s mások tartozásai	313517 41
11005439	20

Díjtartalék	10,396,018.55		
levonva a viszontbiztosítási díjtartalék	213,972.14	10182046	41
Biztosítási alap		210754	03
Kiházasítási tőkék nyeresménye		266075	07
Függőben levő károk tartaléka		150782	98
Díjleszállításokra vonatkozó nyeresmények tartaléka		2280	12
Előre fizetett díjak az 1885—1889. évekre		2064	67
Fel nem vett nyeresmények 1883. évről		256	05
Viszontbiztosító intézetek és mások követelései		21565	46
1884. évi nyeresmény		169614	41
11005439		11005439	20

G A T Ó S Á G:

Harkányi Frigyes, Lévay Henrik.
Ullmann Károly Pál, aligazgató.

bályokban meghatározott elvek szerint készülteknek és azok egyes teljesen megegyezőknél találtak.

B I Z O T S Á G:

Zsigmond, Sztányi Izidor.

Jeney Lajos,

a központi könyvezés főnöke.

Kaczvinszky János.

életbiztosítási könyvvivő.

